

Fokkerij familie Beijer

Erfenis van kwaliteitsvolle basis

Als kleine fokker met slechts één merrielijs een topsportpaard fokken is al heel bijzonder. Maar in korte tijd ook nog een hengst goedgekeurd krijgen en aan de basis staan van een Pavo Cup kampioen, dat is toch echt een unicum. De titel 'Fokkers van het Jaar 2009 dressuur' ging dan ook volledig verdiend naar mevrouw Beijer uit Puiflijk en haar dochters Ria en Mariëlle, die met de erfenis van hun overleden vader de stam tot ware bloei hebben gebracht en tekenden voor het fokkerschap van WBFSH-ranking leider Parzival, de KWPN-hengst Armani en Orleans, de moeder van Pavo Cup kampioen TC Athene.

Foto: Yvonne Buis-Franken

De familie Beijer. Dochter Ria met Tuzla, dochter Mariëlle met Fidora en moeder Beijer voor de grote kerk tegenover hun huis midden in het dorp Puiflijk waar de paarden nu nog staan.

Foto: Dirk Caremans

Hij heeft geen introductie meer nodig; Parzival, boegbeeld van de fokkerij van de familie Beijer. Ria: "De naam Parzival is van een ridder. Die naam kun je op diverse manieren spellen, maar wij dachten 'hij moet het later opnemen tegen het Duitse dressuurgeweld, dus laten we dan maar de Duitse versie pakken', dus met een 'z'. Dat het later zo uit zou komen hadden we nooit gedacht!"

Zo veel succes in zo'n korte tijd, het is voor de familie Beijer nauwelijks te bevatten. "Het komt nu allemaal samen", begint oudste dochter Ria. "Dit hadden we nooit gedacht. We hebben echt alles te danken aan onze vader. Hij heeft destijds de merrie Tamara aangeschaft. Daaruit fokte hij Antara van Roemer die weer de moeder is van Fidora, de moeder van Parzival, Tuzla, de moeder van Armani, en Orleans, de moeder van TC Athene. Wij hebben het geluk gehad zo'n goed fokkende merrie te mogen erven. Daarnaast is ze ook nog eens altijd heel vruchtbaar geweest en is ze ondertussen 22. Dat moet je ook maar allemaal gegund zijn."

Vader Beijer kocht in 1977 de Ulex-dochter Tamara. Mariëlle: "Ons pap was een echte fokkerijman. Toen wij de overgang maakten naar de paarden, ging hij naar Karelte Dericks van 'De Boshut', de steenfabriek in Druten. Die fokte in die tijd goede paarden. Als klein mannetje liep onze vader daar al en hij was bevriend met de stalmeester. Zo kon hij een veulen kopen."

Tamara was een dochter van Ulex met daarvoor Maxie, een ster preferente dochter van de volbloed Pepin le Bref xx die op haar beurt weer een dochter was van het F1 product Chips, een dochter van Persian Flag xx uit Fidora kern pref kroon van Reclame. We praten hier over de oude Nomana-stam (merrieliijn 2, fokfamilie 8). Ria licht toe: "Ons pap zag graag paarden met een scheut volbloed. Vandaar ook zijn keuze voor Tamara. In de hengstenkeuze zie je dat ook steeds terug. En eerlijk gezegd in die van ons ook wel iets. De volbloed geeft hardheid, maar ook vaak een scherper model met een chique uitstraling. Daar hield hij van. Het moest wel een mooi paard zijn."

Tamara werd opgefokt en ging als driejarige naar de keuring. "Daar werd ze geen ster", vertelt Ria. "Ze was wat aan de beknopte kant, en het was nog iets te vroeg. Ze wilde dat jaar ook nog eens niet drachtig worden. Maar als vierjarige lukte het allemaal wel. Ze liep een goede IBOP voor 89 punten, werd gedekt met Roemer en op de keuring werd ze ster. Antara was

haar eerste veulen. In de eerste week schaamde mijn vader zich bijna voor Antara. Het was zo'n schraal bloot veulen, maar met de dag kwam ze naar je toe en werd ze mooier. Later was ze er helemaal." Na Antara kreeg Tamara nog zes veulentjes, maar geen één was zo goed als zij. De eerste was van Irco Polo. Deze Berettie is Elite referent prestatie en diende de fokkerij bij verschillende eigenaren. Daarna volgden er drie van de Abgar-zoon Transvaal ("Pap was ook weer heel erg gecharmeerd van dat Abgar xx-bloed, vandaar die keuze") en twee van Bismarck. Bij het tweede Bismarck veulen ging het mis. De merrie kreeg koliek en overleed.

Antara

Ook Antara ging met drie jaar naar de keuring, en met succes. Zij werd direct ster en ook zij liep een goede IBOP voor 88 punten. Toen ze een jaar later voor het keurschap op kwam liep zij zelfs vooraan bij de stermerries met IBOP op de CK in Bennekom.

Ook werd Antara gedekt en de keuze viel

Foto: Archief Familie Beijer

Het sprekende postuur van Fidora hier als driejarige klaar voor de keuring met vader Beijer aan het touw. Nu, op haar 22e is zij drachtig van haar zeventiende veulen, natuurlijk van Jazz.

Foto: Archief Familie Beijer

Antara was het eerste veulen van de door vader Beijer gekochte Tamara en stond als vierjarige vooraan op de Centrale keuring van Gelderland.

op Ulft. Mariëlle weet nog goed hoe die keuze tot stand kwam: "Ons pap kwam terug van de hengstenkeuring en was razend enthousiast. Hij had Ulft gezien en die kon zo fantastisch draven. Dat was het helemaal." De eerste nakomeling uit die combinatie was Ellewout. Ria herinnert hem nog goed: "Ellewout was een heel sterk en groot paard. Wel 1.80m. Hij stond in die tijd bij Leunis en zijn vrouw Mieke van Lieren. Zij kon er heel goed mee, had hem al heel ver opgeleid. Hij kon fantastisch piafferen. Maar voor de sport was hij eigenlijk te groot. Hij is na haar overlijden naar het buitenland gegaan, maar we hebben er nooit meer iets van gehoord." Het tweede veulen was Fidora, de moeder van Parzival. Daar komen we later in dit verhaal op terug.

Daarna volgde Grenoble. Ria vertelt: "Het was een zondagmiddag en opeens stond Arie van Baalen, de schoonvader van Coby, hier op de stoep voor een kop koffie. Natuurlijk deden we een rondje door de stallen en hij zag Grenoble. Hij ging niet meer weg totdat hij het veulentje had gekocht." Bij de Familie van Baalen heeft de merrie eerst een veulen gekregen waarna ze is ingezet in de sport. Ze gooide ze als vierjarige hoge ogen in de Pavo Cup waar ze de hoogst geplaatste merrie was. Later bracht ze het nog tot internationaal Lichte tour niveau met Coby van Baalen. Na haar sportcarrière is de merrie ingezet voor de fokkerij. De Familie van Baalen fokte er onder meer het Lichte Tour

paard Sinatra DVB mee. Vervolgens volgde er nog een nakomeling van Bismarck waarna de eerste keer Wolfgang werd gebruikt. "Wolfgang was ook zo'n hengst waar mijn vader helemaal voor ging. Bloedmooi en lopen! Daar hield hij van." Dat jaar werden twee veulens van Wolfgang geboren, want ondertussen werd Fidora ook ingezet voor de fokkerij, allebei hengsten. Als driejarige gingen beide hengsten naar de hengstenkeuring en mochten allebei naar Den Bosch. "Dat was het jaar van de watersnood. Het hele Land van Maas en Waal was uitgeroepen tot 'rampgebied'. Wij stonden niet onder water, maar waren wel geëvacueerd, net als de Dalhoeve waar we de hengsten mee in eigendom hadden. Wij waren allebei ook nog eens zwanger. Drie dagen lang hebben we in Den Bosch gebivakkeerd. We logeerden bij mijn broer, maar de hele dag verbleven we op de tribune of achter in de stallen, we konden toch nergens naar toe. De hengsten deden het goed. Kenzington, uit Fidora, mocht weliswaar niet verder, maar dat had met name te maken met zijn formaat. Kahrim, uit Antara, liep in de kampioenskeuring. Dat was wel een fantastisch einde van een bizarre week." Kenzington liep onder Karin Nijvelt eerst naar het Z2, waarna hij naar Engeland is verhuisd. Kahrim bleek onvoldoende spermakwaliteit te hebben Ria: "Dat was erg zuur, was je zo ver gekomen en dan eruit op sperma." Kahrim bleef in Nederland en

werd door Christien Hupkes uitgebracht tot op Z1 niveau.

Na Kahrim volgden nog nakomelingen van Farrington en Jetset-D. De laatste, Paso Doble, ging wederom naar Karin Nijvelt. Zij reed de ruïnen naar de Lichte Tour waarna hij naar Janny Pullen ging die hem tot op Grand Prix niveau heeft uitgebracht. Antara heeft daarna geen veulens meer gebracht. Ze heeft jaren als gezelschapspaard nog in de wei gelopen en werd in de winter dat ze 23 jaar werd ziek waarna ze is ingeslapen.

Fidora

Ook Fidora ging, net als haar moeder en grootmoeder, als driejarige naar de keuring. Zij werd ster en zou een IBOP lopen, maar met alle geboortes bij de zussen kwam het daar niets van. Ze was wel gedekt. De keuze viel eerst op Bismarck, dat werd de stermerrie Ismee. Het tweede veulen was de Wolfgangdochter Jamaica, die eveneens ster werd. Na de al eerder genoemde Kenzington volgde Luzern, wederom een zoon van Wolfgang.

Toen hij geboren werd sloeg het noodlot toe. Ria en Mariëlle vertellen: "Het was vrijdagochtend toen het veulen werd geboren. Alles was goed gegaan en mijn vader had nog geholpen. Begin van diezelfde avond voelde hij zich niet goed en is direct naar het ziekenhuis gebracht. Hij bleek een hartaanval te hebben gehad." Die zondag ervoor beviel Ria van

Grenoble (v.Bismarck) is een halfzus van Fidora en ging als veulen naar Arie van Baalen. De merrie gooide hoge ogen in de Pavo Cup waar zij werd gereden door Rogier Schulkens (foto) en bracht het later nog met Coby van Baalen tot lichte tour niveau.

De KWPN hengst Armani is een zoon van United uit de volle zus van Parzival.

haar tweede dochter, de dinsdag ervoor Mariëlle haar eerste.

“We schrokken natuurlijk enorm, maar het leek allemaal goed te gaan. In de loop van de week ging het beter en op de woensdag erop zou hij van de afdeling hartbewaking afgaan, maar die woensdagochtend werden we gebeld. Hij was in het ziekenhuis plotseling overleden. Ongelofelijk. Dat was echt een hele heftige week.”

Sinds het overlijden van vader Beijer is er vaak het gevoel dat er iemand ontbreekt. Moeder Beijer: “We denken zo vaak ‘dat had hij moeten meemaken’. Hij had zoveel geloof in deze stam en in Fidora. Als hij had moeten kiezen dan was Antara verkocht en was Fidora gebleven. Fidora was echt ‘zijn paard’ en hij had nog zo veel plannen met haar. Hij wilde haar nog de IBOP laten doen en inspannen. Maar daar is het allemaal niet van gekomen. Het is heel mooi dat waar hij in heeft geloofd allemaal is goed gekomen. Maar we missen hem er wel bij.” Ria vult aan: “Toen die hengst in de kampioenskeuring liep voelden wij dat voor het eerst; ‘er had nog iemand bij moeten zijn’. Maar daarna is het nog zo vaak voorgekomen. Ons pap heeft de ideale basis gelegd om mee verder te kunnen. Het begon met de hele goede fokkerij van Fidora van de Boshut. Toen onze Fidora geboren werd, en er moest een naam met een F komen, toen wist hij het zeker: Die merrie móest Fidora

heten. Wij waren het er niet mee eens, vonden het helemaal geen mooie naam. Maar vader hield voet bij stuk. Nu zijn we er er wel aan gewend.”

Terug naar de fokkerij van Fidora. Na Luzern volgde Navarone, een zoon van Highline. Ria: “Het jaar nadat mijn vader was overleden bleef Fidora gust. Dat jaar wilden we haar ook nog graag de IBOP laten lopen, maar het werd later en later en met een paar kleine kinderen kwam er niets van. Daarom is de merrie dus nooit keur geworden. We hadden Fidora eigenlijk gedekt met Hattrick, dat pakte dus niet, maar we hadden wel afspraken gemaakt met Chris van Bommel voor het jaar erop. In die tijd had hij ook Highline. Dat leek ons wel wat; de combinatie van volbloed met Ramiro, dat was een potentiële dressuurhengst in onze ogen. Het was onze eerste eigen keus en over het resultaat hadden we gemengde gevoelens. Hij had echt tot aan zijn borst in de verfpot gestaan, zo veel wit! Maar het was wel een goed paard.”

Navarone deed met Nathalie Smeets mee aan de Pavo Cup en werd hij tot op Lichte Tour niveau opgeleid. Daarna is ook hij naar Engeland verhuisd.

Het jaar erop werd voor het eerst de keuze voor Jazz gemaakt. Naar later bleek een gouden greep. Ria begint lachend: “We kozen voor Jazz, om te beginnen omdat hij veel minder wit had. Maar we vielen

ook voor hem vanwege zijn front. Fidora heeft toch een iets horizontale hals en we dachten dat Jazz dat kon verbeteren. We waren naar zijn afstammelingenkeuring geweest. Ik had, en heb nog steeds, nooit zo’n uniforme groep veulens gezien als toen. Dat was echt niet normaal, zo opvallend.”

Om tot hun hengstenkeuze te komen gaan Ria en Mariëlle vaak samen naar afstammelingenkeuringen of de hengstenkeuring. Mariëlle: “We proberen altijd wel één of enkele dagen van de eerste bezichtiging mee te pikken. Nee, mam gaat niet mee, die is van de koffie, zij regelt de zaken hier thuis. Wij gaan samen naar de keuring, maar om elke dag op de tribune te gaan zitten, daar is echt geen beginnen aan. We hebben ook nog onze gezinnen. Onze mannen zijn helemaal niet geïnteresseerd in paarden. En van onze kinderen, we hebben er ieder vier, is er slechts één die het leuk vindt: Ellen, de dochter van Ria. Maar we proberen zoveel mogelijk mee te pikken.”

Ria vervolgt: “We gaan naar hengstenshows, merriekeuringen en af en toe een afstammelingenkeuring. Maar wat mij betreft geeft de eerste bezichtiging van de hengsten toch de meeste informatie. Je kunt dan diverse hengsten van één vader op één dag zien. Dan weet je direct waar de aansprekende paarden zitten. Natuurlijk moet de hengst ons ook aanstaan. En

Foto: Jeroen Meijer

Pavo Cup kampioen TC Athene is gefokt door Jan Streppel, die na de aankoop van Athene's moeder Orleans altijd een vriend van de familie is gebleven.

Foto: Karin van der Meul

Auxerre (v. Turbo Magic) is een halfbroer van Parzival en wordt op stal 'Kees' genoemd. Toen de familie hoorde dat de KWPN-hengst Armani op stal 'Koos' werd genoemd was het hilariteit ten top. Kees en Koos! Auxerre werd door kleindochter Ellen van Sommeren gereden tijdens de huldiging in Ermelo.

de moederlijn is heel belangrijk. We zien graag en sterke moederlijn en een hengst met een flinke scheut volbloed verdient nog steeds onze voorkeur. "Mariëlle vult weer aan: "Maar op papier kan het er nog zo goed uitzien, uiteindelijk moet toch het gevoel bij de hengst goed zijn en moet het passen bij je merrie. Op den duur ken je je eigen merrie toch het beste." Waarop Ria realistisch zegt: "Maar we hebben het ook wel eens mis hoor!"

Jazz

Maar met Jazz zaten de zussen niet mis. Uit de eerste dekking kwam Orleans, de moeder van Pavo Cup kampioen bij de vierjarigen TC Athene en van Brentano, de zoon van United die afgelopen najaar aan het verrichtingsonderzoek deel nam. "We hebben Orleans als veulentje verkocht aan Jan Streppel uit Wilp. Zij was het eerste veulen dat we aan Jan hebben verkocht. Orleans was wat kortbeniger dan Parzival, maar kon wel goed lopen. Sinds dat Jan die merrie kocht hebben we altijd contact gehouden en heeft hij nog wel meer paarden van ons gekocht. Maar Jan is veel meer geworden. Hij is echt een vriend van de familie, een vertrouwenspersoon. We zeggen wel eens 'Ons pap heeft ons Jan gestuurd', hij is een soort tweede vader geworden. We bellen bijna dagelijks en kunnen alles aan hem kwijt. Heel bijzon-

der," zegt Ria. Parzival was de tweede nakomeling van Jazz, zijn verhaal komen we later op terug. Daarop volgde Rubens, een zoon van Welt hit II die onder Liane Driessen Z1 heeft gelopen. Vervolgens gingen de zussen weer terug naar Jazz. Daaruit kwam Tuzla. Maar niet alleen Tuzla, maar ook Toulouse, want de moeder van de KWPN-hengst Armani (v. United) is er één van een tweeling. Ria herinnert het zich als de dag van gisteren. "Het jaar dat Parzival werd geboren hadden we Fidora met Jazz gedekt. Onze buurman, Harry ten Doeschate die dierenarts is en altijd een enorme hulp, insemineerde de merrie en ze was gelijk drachtig. Hij heeft haar nog wel gescand, maar het was toen niet gezien, daar baalt hij nog van! Later is er niet meer naar gekeken, het was al zo laat in het seizoen, we konden er toch niets aan veranderen. Toen het dus zo ver was zette ik weer mijn bedje in de schuur. Om te waken. Ze was mega-dik en het was erg warm, dus veel beweging zat er niet in, maar verder hebben we er weinig van gedacht. Het eerste merrieveulen, Toulouse, werd geboren en ik was ermee bezig toen ik in een glimp nog een voetje zag. Ik wist niet wat ik moest denken. Maar het tweede veulen werd ook levend geboren. Dat was Tuzla. Die deed het echter niet goed. Jan Streppel heeft haar nog op de achterbank van

zijn auto naar Utrecht gebracht, waarna we haar met de fles moesten grootbrengen. Sociaal is ze daardoor toch wat gehandicapt gebleven." Mariëlle vervolgt: "Dat merkten we bijvoorbeeld op de keuring. Toulouse was ondertussen naar Jan verkocht en we wilden heel graag dat de merries tegelijk op de keuring zouden komen. Ze gingen naar Brinkman en werden daar voorgesteld. Toulouse werd makkelijk ster en later elite, maar Tuzla was bang en liet zich niet zien. Dat paard is zo op mensen gericht en zo in haar eentje in de bak, ze dook helemaal in elkaar. Eigenlijk zou je zo'n merrie via de IBOP moeten laten herbeoordelen, maar ze is geblesseerd geweest dus daar is het nog niet van gekomen." Ria vervolgt weer: "Maar verder is ze superbraaf. We haalden haar deze zomer uit de wei. Legden er een zadel op en ik ging samen met mijn dochter zo een buitenritje maken. Geen enkel probleem. Dat zit echt in deze stam. Hele goede bewegingen, af en toe een beetje opdringerig en heel mens-gericht. Als ze je vertrouwen doen ze alles voor je, kijk maar naar Parzival. Hij was heel angstig en moest dat vertrouwen helemaal herwinnen, maar nu straalt hij dat in alles uit." Ondertussen is Tuzla weer drachtig van United. "Dit jaar hadden we al een volle zus van Armani, die hebben we aan

Adeline verkocht. Dan weten we zeker dat ze in goede handen is. Nu hopen we dus op nog een merrie van United, om daar mee verder te kunnen."

En ook Fidora is weer drachtig van Jazz. Tja, wat goed is moet je niet veranderen hé", zegt Ria lachend.

Na de tweeling volgden van Fidora nog een merrie van Olivi, Umara, die door Jan Streppel werd gekocht en naar het buitenland is gegaan, een dochter van Lancet, Vidora, die elders voor de fokkerij wordt ingezet, Wembley een hengst die via Anton Geessink ook weer naar Engeland is gegaan, maar daar is verongelukt en daarna twee zonen van Turbo Magic. "Wij vonden dat een fantastische hengst, maar in de fokkerij deed hij het niet zo goed", vertelt Ria terwijl we op stal naast de jongste van de twee staan. "De eerste Turbo Magic ging ook naar Anton Geessink. Die zijn we uit het oog verloren. Maar deze konden we niet kwijt. De hengst was net op wacht gezet en niemand wilde het veulen hebben, ondanks dat hij wel heel goed kan bewegen. We hebben hem dus maar gehouden en mijn dochter Ellen brengt hem uit in de sport. In een paar maanden heeft ze hem naar het L2 gereden." Ellen is lyrisch over de bruine. "Ik heb Auxerre zelf aangereiden en hij heeft nooit een pas verkeerd gezet. Ook deze is weer zo makkelijk, dat is echt heerlijk. En op concours hebben we altijd punten. Hij kan zo verschrikkelijk swingen onder het zadel, dat is garantie voor succes." De eerste kopers meldden zich al voor de jonge ruïn, maar voorlopig gaat hij niet weg. "Eerst maar eens kijken hoe hij het doet in de sport."

Emotie

En zo komt het gesprek dan toch op Parzival, de grootheid die afgelopen jaren steeds weer van zich doet spreken en dit jaar de WBFSH-ranking leidend afsloot. "Parzival was een goed veulen", zegt Mariëlle. Maar het was een hengst dus hij moest weg. We hebben een advertentie gezet en daarop kwam precies één telefoontje. Van Henk Koers. Hij wilde eigenlijk een merrieveulen, maar kwam toch kijken en ging dus naar huis met een hengst. We hebben Parzival altijd vanaf de zijlijn gevolgd. Vooral toen Adeline hem een beetje begon te starten in het ZZ-licht lukte dat ook beter. Dit succes is fantas-

tisch. We gaan wel vaak even kijken maar kunnen niet alles achterna lopen. Dat is met onze drukke gezinnen onmogelijk. En we hebben allebei een baan." Ria is dierenartsassistente bij een grote praktijk in de buurt, Mariëlle is onderwijsassistent in het speciaal onderwijs. "Er is meer in het leven dan paarden. Dat is ook de reden dat we het bij vier stallen laten." Ondertussen is er nog maar weinig over van de grond bij de ouderlijke woning van de familie Beijer die aan de rand van het dorp steeds meer wordt ingeklemd door woningbouw. Aan de ene zijde woont moeder, aan de andere zijde Mariëlle met haar gezin. Ria woont nu nog in Beneden-Leeuwen, zo'n zeven kilometer verderop. De stallen staan er nog maar het weiland is verkleind tot een postzegel waar de paarden nog net hun benen kunnen strekken. De rest van de grond is verkocht aan de gemeente. Die gaat er nu woningen bouwen. Ria: "Wij zijn net rond met een nieuwe locatie in Boven-Leeuwen. Maar ook daar laten we het voorlopig bij vier stallen. We vinden het belangrijk tijd over te houden voor andere zaken dan paarden. Dat kan alleen als we de fokkerij in het klein blijven bedrijven en de meeste veulens al jong van de hand doen. Paarden zijn leuk, maar het gezin is het belangrijkste. Je moet het iedere dag toch maar weer kruien."

Recent zijn de zussen nog bij Parzival geweest. "Mariëlle: "We waren niet in Windsor. We hebben nog wel gekeken naar een 'last minute' naar Windsor, maar besloten toch niet te gaan. We hadden nog één kans om de oude Fidora drachtig te krijgen en dat weekend moest ze gescand. Uiteindelijk kozen we daarvoor. En het was niet voor niks! Want ze werd drachtig. Maar gelukkig hebben we het op het internet goed kunnen volgen. Dat is het ideale in deze tijd. We hebben enorm veel bewondering voor wat Adeline met Parzival heeft bereikt. Hij was altijd zo bang, en ze heeft daar zo veel tijd en aandacht in gestoken. En steeds weer naast haar werk met de trailer naar de binnenhal, wachten tot de ponyruiters weg waren en dan rijden."

"Dat Parzival zo goed is geworden heeft hij volledig aan Adeline te danken. Recent zijn we weer een keer bij Adeline langs geweest. Toen zagen we haar en Parzival trainen. Dat is zo mooi, dan moet ik me

Foto: Yvonne Buis-Franken

D'Avance, wederom een volle zus van Parzival. Ria Beijer: "Deze lijkt het meeste op Parzival als veulen. In type en beweging. Zij moet onze toekomst worden."

echt inhouden niet een potje te gaan janken. Dat is echt emotie! Maar de sport is ook heel betrekkelijk. Dat bleek maar weer toen Parzival zich blesseerde in Las Vegas. En dat is de topfokkerij ook. Je moet maar de juiste keuzes blijven maken."

Is het anders geworden nu de familie zo bekend is geworden? Zijn ze van plan op een andere manier te gaan fokken in de toekomst? "Nee, dat zijn we niet. Het blijft eigenlijk allemaal hetzelfde en we zullen op dezelfde manier onze keuzes blijven maken", zegt Ria. "Wel heeft dit succes ons meer zelfvertrouwen gegeven. Drie van die 'vrouwkes' in de fokkerijwereld, die werden toch niet altijd voor vol aangezien. Maar de mensen kunnen nu niet meer om ons heen. Ons pap heeft hierin ook een dikke vinger in de pap gehad, maar we denken wel dat hij bij de specialisatie voor het springen had gekozen. Dan was het toch anders gelopen. Dit succes hadden we van te voren nooit kunnen voorspellen, maar ik heb er wel altijd van gedroomd!"

Op stal staat nog het laatst geboren veulen van Fidora. De volle zus van Parzival heet D'Avance, grof vertaald betekent dat 'in het vooruit'. Want dat wil de familie Beijer met haar fokkerij. Vooruitkijken en gaan voor nog meer successen zoals de afgelopen jaren.

